

Det har været overvejet at graduere Bidraget navnlig efter forsikredes Alder ved hans Indtræden i Forsikringen. Paa Forhaand vil man være tilbøjelig til at regne med, at Erstatningen til de ældre bliver billigere end til de unge, og at de ældre derfor ogsaa bør slippe med en tilsvarende mindre Præmie. I Virkeligheden er det dog tvivlsomt, om Risikoen for de ældre er mindre end for de yngre. De unge kan ofte hurtigere bringe sig i Sikkerhed, f. Eks. under Luftangreb, ligesom deres kraftigere Konstitution vil medføre, at indtrufne Skader ofte efterlader ringere Invaliditet end tilsvarende Skader hos ældre Personer. Endvidere er Tilvænningsvevnen — og dermed Muligheden for at formindske Invaliditetens Følger — i Almindelighed større hos de unge. Det maa ogsaa erindres, at de unge som Regel har mindre Forsørgerbyrder, saaledes at Efterladte-Erstatningerne vil blive størst for de forsikrede i en højere Alder.

Hertil kommer endelig administrative Betænkkeligheder ved at opkræve varierende Forsikringsbidrag. Det er fra Sygeforsikringens Side bestemt hævdet, at en saadan Ordning vil medføre alt for store administrative Vanskeligheder for Sygekasserne, hvis Administration, navnlig for Landkasserne Vedkommende, er — og nødvendigvis maa være — indrettet efter ganske enkle Linier. Man har herefter ment at burde foreslaa, at Præmierne fastsættes til samme Beløb for alle bidragspligtige.

Af det i Bemærkningerne til § 2 nævnte Antal invalideforsikrede, 2 438 000, betaler kun ca. 2 118 000 Invalidepræmie, idet invalideforsikrede Personer i Alderen 14—18 Aar og 60—65 Aar ikke betaler nogen Præmie. Med et Antal forsikrede af godt 2 Millioner skulde Forsikringsbidragene, naar der i 5 Aar hvert Aar opkræves 12 Kr. af hver forsikret, naa op paa ca. 120 Mill. Kr., forudsat at Bidragene indgaar uden større Restancer.

Saafernt de samlede Invaliditets- og Dødsstatninger overstiger Forsikringsbidragenes Maksimumsbeløb, nedsættes Kravene forholdsmæssigt, jfr. Stk. 2. I saa Fald maa der, som fremhævet i de indledende Bemærkninger, eventuelt ydes Hjælp paa anden Maade. I Tilfælde, hvor de forsikrede ikke er i Stand til at udrede Forsikringsbidraget, vil det være af Betydning, om det offentlige kan træde hjælpende til. Naar man dog ikke har medtaget en Bestemmelse om Hjælp til Betaling af Forsikringsbidrag svarende til Folkeforsikringslovens § 15, skyldes det, at man har ment

at burde overlade til Lovgivningsmagten paa den Tid, da eventuelle Forsikringsbidrag skal opkræves, at fastslaa, om saadan Hjælp skal ydes, og da efter hvilke nærmere Regler.

Til § 6.

Tilsvarende Bestemmelse findes i de øvrige, i den seneste Tid gennemførte Krigsforsikringslove.

Til § 7.

Medens Erstatninger til de forsikrede ikke udredes før efter Krigens Afslutning, er der dog i Stk. 3 optaget en Bestemmelse, hvorefter Forskud paa Erstatninger kan ydes af Invalideforsikringsfonden efter Regler, der fastsættes af Ministeren for Handel, Industri og Søfart efter Forhandling med Arbejds- og Socialministeren, jfr. herom ovenfor i de indledende Bemærkninger.

Til § 8.

Fristen er den samme som i Ulykkesforsikringslovens § 46.

Til §§ 9—12.

Som omtalt flere Steder i det foregaaende har man tilstræbt at opnaa en saa enkel Administration som muligt. Medens man ikke har ment at burde foreslaa, at Krigsforsikringsforbundet godtgør Direktoratet for Sygekassevæsenet dets Administrationsudgifter efter § 9 saa lidt som Direktoratet for Ulykkesforsikringens tilsvarende Udgifter efter § 11, idet disse Udgifter formentlig kan afholdes paa den paagældende Institutions Budget, foreslaas det i § 12, Stk. 2, at der tillægges Sygekasser og Sygeforeninger et Beløb for Opkrævning af Præmier. Opmærksomheden henledes herved paa Bestemmelsen i Folkeforsikringslovens § 43, Stk. 7, hvorefter Sygekasser og Sygeforeninger oppebærer et Beløb af 5 pCt. af de indbetalte Invalidepræmier.

Efter § 12, Stk. 1, skal Forsikringsbidrag opkræves og inddrives sammen med Invalidepræmier efter de for disse gældende Regler. Bestemmelsen herom findes i Folkeforsikringslovens § 12. De særlige Retsvirkninger, som Undladelsen af at betale Medlemsbidrag og Invalidepræmie medfører for paagældendes Stilling inden for Folkeforsikringen, jfr. Folkeforsikringslovens § 12, Stk. 4, er ikke knyttet til Undladelsen af at betale Bidraget til Forsikringen mod Krigsulykker. I Tilfælde, hvor forsikrede ikke fuldt ud kan dække Bidragene til Syge- og Invalideforsikringen og til Krigsulykkesforsikringen, maa Syge- og Invalidepræmier efter almindelige Retsregler gaa forud for Forsikringsbidraget.